

Herran päivä

1. Tess. 5:1-10

1. *Mutta ajoista ja määrähetkistä ei ole tarpeen kirjoittaa teille, veljet,*

2. *sillä te tiedätte itse varsin hyvin, että Herran päivä tulee kuin varas yöllä.*

3. *Kun ihmiset sanovat: "Nyt on rauha, ei mitään hätää", silloin turmio yllättää heidät yhtäkkiä niin kuin synnytyskipu raskaana olevan naisen, eivätkä he pääse pakoon.*

4. *Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät kuin varas,*

5. *sillä kaikki te olette valon lapsia ja päivän lapsia. Me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia.*

6. *Älkäämme siis nukkuko niin kuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit.*

7. *Ne, jotka nukkuvat, nukkuvat yöllä, ja ne, jotka juovat itsensä juovuksiin, ovat juovuksissa yöllä.*

8. *Mutta koska olemme päivän lapsia, olkaamme raittiita, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypäränämme pelastuksen toivo.*

9. *Jumala ei ole määrännyt, että osaksemme tulisi viha vaan että saisimme pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,*

10. *joka on kuollut puolestamme, että me, valvoimmepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan.*

Milloin Jeesus palaa?

Milloin Jeesus tulee takaisin? Miksi ajankohta on salattu meiltä? Miksi silti on seurattava ajan merkkejä? Millä tavalla Jeesuksen paluun tulee valmistautua? Miten uskova voi pysyä valveilla? Mitä on oikea raittius? Minkälainen on uskovan matkapuku? Mitä Jumala on määrännyt omiensa osaksi? Näihin kysymyksiin Paavali ottaa kantaa jatkaessaan 1. Tessalonikalaiskirjeessä Jeesuksen paluun käsittelyä?

Tulevaisuus kiinnostaa

Tulevaisuus kiinnostaa ihmisiä. Kaikenlainen ennustelu aina povaamisesta taloudellisia ja yhteiskunnallisia tulevaisuuden skenaarioita myöten on miljardi bisnes tänään. Lähes päivittäin saamme lukea uutisista taloudellisia ennusteita tai arvioita, miten sota lähi aikoina tai lopulta kehittyy. Ihmiset eivät ainoastaan halua tietää, mitä heille tulevaisuudessa tapahtuu, vaan myös siitä milloin se tapahtuu, mitä heille ennustetaan. Kaikki tämä siitä huolimatta, että me emme tiedä, mitä huomenna tapahtuu. Kaikenlaisella ennustelulla ihminen yrittää järjestellä elämänsä siten, että hän kykenisi hallitsemaan tilanteet omaksi edukseen. Hän haluaa olla oman elämänsä herra. Elämän hallinta onkin käsite, josta usein puhutaan.

Elämän hallinta

Toki voimmekin puhua oikeassa mielessä elämän hallinnasta siinä merkityksessä, että raitis elämäntapa vapauttaa ihmisen vääristä riippuvuuksista kuten alkoholista, huumeista, peliriippuvuudesta, pornokoukusta tai internet-riippuvuudesta. On paljon asioita, jotka voivat orjuuttaa meitä. Mutta parhaatkaan elämän hallinnan oppaat eivät kykene vapauttamaan ihmistä siitä todellisuudesta, että syntymästä asti jokainen ihminen on synnin orja ja Saatanan vallassa. Siksi mikään moraalinen ryhtiliike ei syvimmiltään kykene antamaan kenellekään elämän hallintaa. Elämäämme hallitsee joko synti ja Saatana tai elävä Jumala.

Myös Raamatussa on paljon profetiaa, mutta sen tarkoitus ei ole antaa meille keinoja hallita omaa elämäämme, vaan johtaa meidät näkemään ja tunnustamaan, että Jumala hallitsee ja vie oman pelastussuunnitelmansa vääjämättömästi päätök-

seen. Raamatun profetian tarkoitus on taivuttaa meitä Jumala hallittaviksi ja näkemään, miten hyvä ja suurenmoinen on Hänen tahtonsa omiaan kohtaan.

Jeesuksen paluun ajankohta

Niin kuin edellisessä saarnassa näimme, Jumala on sanassaan kertonut meille, mitä edessämme on: Jeesus tulee takaisin suuressa kirkkaudessaan, ottaa näkyvän hallintavallan, herättää kuolleet, tuomitsee ihmiset ja kokoaa omansa riemulliseen hääjuhlaan, kun Herran seurakunta pääsee lopulliseen ja täydelliseen yhteyteen Hänen kanssaan. Me tiedämme siis, mitä tapahtuu, mutta emme tiedä, milloin se tapahtuu.

On oikeastaan aika käsittämätöntä, että suuri joukko erilaisia harhaoppeja, joiden johtajat ovat toistuvasti väittäneet tietävänsä Jeesuksen toisen tulon päivän. Kerta toisensa jälkeen he ovat menneet harhaan. He ovat esittäneet näitä väitteitään, vaikka Jeesus sanoi aivan selvästi, ettei kukaan voi tietää Hänen tulonsa hetkeä:

"Mutta sitä päivää tai hetkeä ei tiedä kukaan, eivät taivaan enkelit eikä Poika, vaan Isä yksin....Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee. Mutta sen te ymmärrätte, että jos talon isäntä tietäisi, millä yön hetkellä varas tulee, hän valvoisi eikä antaisi murtautua taloonsa. Sen tähden olkaa tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette aavista." (Matt. 24:36, 42-44)

Tähän Herran sanaan Paavali viittaa kirjoittaessaan:

Mutta ajoista ja määrähetkistä ei ole tarpeen kirjoittaa teille, veljet, sillä te tiedätte itse varsin hyvin, että Herran päivä tulee kuin varas yöllä. (1)

Ilmaisu "Herran päivä" viittaa siis Jeesuksen toiseen tulemiseen. Raamattu käyttää sitä myös tarkoittamaan jokaista sunnuntaita. Sunnuntai ei siis ole vain päivä, jona muistetaan Jeesuksen ylösnousemusta, vaan se on myös päivä, jona suuntaamme katseemme eteenpäin Jeesuksen paluuseen maan päälle. Sunnuntaisten jumalanpalveluksen tarkoituksena on koota yhteen Herran kansaa valmistautumaan yhdessä Jeesuksen paluun suureen juhlaan.

Aikain merkit

Ne, jotka ovat ennustaneet Jeesuksen tulon päivää, ovat perustelleet väitettään sillä, että Jeesus käski seuraamaan aikain merkkejä. Siitä ei kuitenkaan saa tehdä sellaista johtopäätöstä, että voisimme tietää Herran tulon päivän. Jeesus sanoi:

"Taivaan muodon te osaatte arvioida, mutta aikojen merkkejä ette osaa." (Matt. 16:3)

Jeesus antoi todellakin paljon opetusta siitä, mitä tapahtuu ennen Hänen paluutaan maan päälle. Kun opetuslapset kysyivät Hänen paluunsa ajankohtaa ja sitä edeltäviä merkkejä, *Jeesus vastasi heille: "Varokaa, ettei kukaan eksytä teitä. Sillä monet tulevat minun nimessäni ja sanovat: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monia. Te saatte kuulla sodan ääniä ja sanomia sodista, mutta älkää pelästykö. Näin täytyy tapahtua, mutta se ei vielä ole loppu. Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja monin paikoin tulee nälänhätää ja maanjäristyksiä. Mutta kaikki tämä on vasta synnytystuskien alkua. Silloin te joudutte ahdistukseen, monia teistä tapetaan, ja kaikki kansat vihaavat teitä minun nimeni tähden. Silloin monet luopuvat, ilmiantavat toisensa ja vihaavat toinen toistaan. Monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monia. Ja koska laittomuus lisääntyy, kylmenee monien rakkaus. Mutta joka kestää loppuun asti, pelastuu. Tämä valtakunnan evankeliumi*

julistetaan koko maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu." (Matt. 24:4-14)

Kun seuraamme maailman tapahtumia, näemme, miten monet näistä edeltävistä tapahtumista ovat jo alkaneet, ja siksi meillä on mitä suurin syy kiirehtiä evankeliumin julistamista todistukseksi kaikille kansoille. Maailmanlähetyksen edistyminen onkin yksi niitä mittareita, joista voimme päätellä Jeesuksen paluun lähestyvän vinhaa vauhtia. Mutta vain Jumala näkee todellisen tilanteen ja siksi Jeesuksen paluu tulee varmasti yllättämään meidät. Mutta Herran omien kohdalla se ei ole ikävä yllätys vaan iloinen yllätys. Mikä riemu, kun saan päästä katselemaan Herraani ja Vapahtajaani kasvoista kasvoihin.

Ylipingottunut odotus

Jeesuksen paluun odotuksessa on kaksi tyypillistä harhaa. Toinen on se, mihin Tesalonikan seurakunta näytti sortuneen. Heidän keskuudessaan oli niitä, jotka ajattelivat, että Herran tulo tapahtuisi aivan välittömästi. Siksi toisessa kirjeessään Paavali joutui heitä toppuuttelemaan:

Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja kokoontumiseemme hänen luokseen, me pyydämme teitä, veljet, ettette anna minkään hengen tai sanan tai minkään muka meidän lähettämämme kirjeen pelästyttää itseänne, niin että heti menetätte malttinne, ikään kuin Herran päivä olisi jo käsillä. Älkää antako kenenkään millään tavoin eksyttää itseänne. Ensin näet tapahtuu luopumus ja ilmestyy laittomuuden ihminen, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai palvottavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeleihin ja julistaa olevansa Jumala. (2. Tess. 2:1-4)

Kun katselemme oman kansamme ja laajemmin Euroopan ja Amerikan hengellistä tilannetta, näemme, miten kansa ja vanhat kirkot ovat hyvin laajasti luopumuksen vallassa. Se puhuu omalla tavallaan Jeesuksen tulon läheisyydestä, vaikka toisaalta Afrikassa ja Aasiassa evankeliumi leviääkin voimakkaasti. Meidän on pidettävä silmät auki sille, mikä on tapahtumassa. Herra tulee ja Hän voi tulla milloin hyvänsä.

Nukkuvat kristityt

Toisaalta on paljon niitä uskoviakin, jotka eivät enää aikoihin ole odottaneet Jeesuksen paluuta, korkeintaan omaa kuolemaansa. Heihin liittyy sitten suuri joukko pilkkaajia, joita esiintyi jo alkuseurakunnankin aikana:

Ennen muuta tietäkää se, että viimeisinä päivinä tulee pilkkapuheineen pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan. He sanovat: "Missä on lupaus hänen tulemuksestaan? Onhan siitä lähtien, kun isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt ennallaan luomakunnan alusta asti." (2. Piet. 3:3-4)

Talenttivertauksellaan Jeesus osoitti, että Hänen paluunsa ei tapahtuisi aivan välittömästi.

Pitkän ajan kuluttua näiden palvelijoiden herra palasi ja rupesi tilintekoon heidän kanssaan. Silloin se, joka oli saanut viisi talenttia, tuli ja toi toiset viisi ja sanoi: 'Herra, viisi talenttia sinä uskoit minun haltuuni. Katso, minä olen saanut voittoa toiset viisi.' Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvin tehty, sinä hyvä ja uskollinen palvelija! Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Tule herrasi ilojuhlaan!' (Matt. 25:19-21)

Herran ilojuhla alkaisi vasta sitten, kun lähetyskäsky olisi loppuun suoritettu. Siksi alkuseurakunta ei joutunut kriisiin sen vuoksi, ettei Jeesus saapunut sen ensimmäisen sukupolven aikana. Nyt kun on kulunut lähes 2000 vuotta Jeesuksen paluun odottelussa, kiusauksemme on lakata odottamasta ja joutua tilaan, jota Jeesus kuvaa näin:

Mutta jos palvelija on paha, hän sanoo sydämessään: 'Minun herrani viipyy', ja hän alkaa lyödä palvelustovereitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa. Mutta päivänä, jota hän ei aavista, ja hetkenä, jota hän ei tiedä, hänen herransa tulee ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin tekopyhille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys." (Matt. 24:48-51)

Väärä ja oikea rauha

Kun ihmiset sanovat: "Nyt on rauha, ei mitään hätää", silloin turmio yllättää heidät yhtäkkiä niin kuin synnytyskipu raskaana olevan naisen, eivätkä he pääse pakoon.
(3)

Suomessa olemme saaneet elää rauhan aikaa jo lähes 80 vuotta ja ajatus, että kaikki jatkuu loputtomasti rauhan vallassa on iskostunut monien mieleen. Taloudellisia lamoja on ollut ja mennyt, mutta rauha kyllä jatkuu täällä maassamme. Vasta Ukrainan sota on herätellyt meitä karuun todellisuuteen, että sota voi tulla meidänkin maahamme. Pahinta kuitenkin on, että ihmiset on tuudittautuneet väärään rauhaan Jumalan edessä. Heille on julistettu, että Jumala on niin suuri rakkaus, ettei mitään syntien tunnustusta, katumusta ja kääntymistä parannuksessa Jumalan puoleen tarvita. Riittää, kun on kastettu ja kuuluu kirkkoon. Mitään uudestisyntymistä ei tässä tarvita, kaikkihan ovat syntyisiä ja kyllä Jumala kaikkia armahtaa. Riittää, kun välttää pahimmat rikokset, on suvaitsevainen eikä tuomitse ketään heidän elämäntapansa vuoksi.

Todellista rakkautta on kuitenkin se, että uskovat nostavat varottavan äänensä: "Jumala tulee tuomitsemaan kaikki, jotka ovat kääntäneet selkänsä Hänelle ja ovat hylänneet Hänen kutsunsa parannukseen ja uskossa kääntymään Hänen luokseen. "Kuolemasi voi tulla milloin tahansa, Herran paluu voi koittaa ennemmin kuin uskalamme ajatellakaan. Siksi tänään on vielä pelastuksen päivä. Vielä Herra kutsuu sinua, tunnusta syntisi ja huuda Häntä avuksesi. Älä lykkää asiaa tuonemmaksi, et voi tietää, oletko huomenna elossa. Älä kulje Herran ohi tänään. Joudut joka tapauksessa Hänen eteesi. Nyt Hän kutsuu sinua Pelastajana, mutta sitten Tuomarina."

Miksi Jeesuksen tulo yllättää?

Moni on varmaan miettinyt, miksi Isä on salannut Jeesuksen paluun ajankohdan meiltä ja myös jopa omalta Pojaltaan. Jeesukselle se ei ollut ongelma, sillä Hän oli ihmisyytensä puolesta kaikessa alamainen Isän tahdolle. Jumaluutensa puolesta Hän tietää, että Isä on hetkelleen ja päivälleen suunnitellut Hänen paluunsa aina iankaikkisuudesta asti. Jeesus tiesi täsmälleen, millä hetkellä Hänen tuli kärsiä ja kuolla ja nousta kuolleista. Se oli Isän määräämä hetki. Vastaavasti Hän tietää, että tulee se Isän määräämä hetki, josta Ilmestyskirja sanoo:

Minä näin keskellä taivasta lentävän vielä yhden enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuville, kaikille kansanheimoille, sukukunnille,

*kielille ja kansakunnille. Hän sanoi kovalla äänellä: "Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa **hetki on tullut**. Kumartakaa ja palvokaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan, meren ja vesien lähteet."* (Ilm. 14:6-7)

Meille taas Herra ei ole ilmoittanut tulonsa hetkeä, jotta me olisimme joka hetki valmiit ja kaiken aikaan valvoen suuntautumassa Hänen tulonsa suureen ja riemulliseen hetkeen. Uskovina emme odota tuomion hetkeä, vaan sitä vapautuksen hetkeä, jona saamme olla aina Herran kanssa. Odotamme kuin morsian häitään. Jeesus antaa meille johdatuksensa yksi askel kerrallaan, vaikka päämäärä onkin selvä. Jos tietäisimme esimerkiksi, että elämme tästä vielä 50 vuotta terveenä eteenpäin, niin moni todennäköisesti heittäisi valvomisen sikseen ja alaksi miettiä iankaikkisuutta vasta 48 vuoden kohdalla. Mutta Jumala tahto on, että mietimme sitä tänään! Sinun ja minun on mahdollista elää vain tätä hetkeä. Siksi juuri tänään on sydän ja mieli suunnattava Herran tuloon.

Varas yöllä

Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät kuin varas, sillä kaikki te olette valon lapsia ja päivän lapsia. Me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia. (4-5)

Kuinka usein sinä mietit ja varustaudut varkaiden tuloon? Joku asentaa hälytysjärjestelmiä, mutta tavallisinta on pitää ovia lukittuina. Näin ollen joka kerta kun sinä lukitset oven takanasi tai avaat oven avaimella, teet sen varkaiden pelosta. Voi olla, että et kovin tietoisesti varkaita ajattele tätä kaikkea tehdessäsi, mutta sinulle ja minulle olisi ehkä viisasta ajatella Jeesuksen toista tuloa ilolla, joka kerta kun käytämme avainta.

Valon ja päivän lapsina vaeltamisesta Jeesus sanoo näin: *"Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeydessä, vaan hänellä on elämän valo."* (Joh. 8:12) Valossa vaeltaminen on tietoista kulkemista Jeesuksen kanssa, Jeesuksen armon turvautumista, kuuliaisuutta Hänen sanalleen Pyhän Hengen voimassa. Siihen kuuluu päivittäinen parannus, josta Johannes kirjoittaa näin: *"Mutta jos me vaellamme valossa, niin kuin hän on valossa, meillä on yhteys keskenämme ja Jeesuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, me eksytämme itsemme eikä totuus ole meissä. Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä."* (1. Joh. 1:7-9)

Jos siis tänään kuljemme yhtä matkaa Jeesuksen kanssa, Hänen tulonsa kirkkoudessa ei voi meitä yllättää, niin että joutuisimme pelkäämään tuomiota.

Valvokaa!

Älkäämme siis nukkuko niin kuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit. (6) Jokainen meistä tietää, miten vaikeaa on joskus pysyä hereillä. Niin on varsinkin silloin, kun olemme ehkä ajaneet muutaman sataa kilometriä autolla ja on jo yöaika. Silmäluomet ovat raskaat. Isäni neuvoi aikanaan, että jos syö näkkileipää tai juttelee vieruskaverin kanssa innokkaasti, ei hevin nukahda rattiin. Olisikohan niin myös uskon vaelluksessa, että haukkaamalla usein elämän leipää, Jumalan sanaa ja keskustelemalla rukouksessa innokkaasti Herran kanssa ja jakamalla sydäntämme toisten uskovien kanssa pysymme parhaiten valvovina kristittyinä.

Valvomisessasi on kysymys siitä, mihin sinun elämäsi kokonaisuudessaan suuntautuu. Onko selkeänä tavoitteenasi päästä Herran, Ihmisen Pojan kirkkauteen. Autoa ajaessasikin, tietokonetta näppäillessäsikin, kotitöissäsikin tai rakennuspuuhissasikin mielesi voi olla suunnattuna taivaalliseen Ylkääsi Jeesukseen tai sitten ajallisiin aarteisiisi, pankkitilisi viimeiseen saldoon jne. Herran sanan mukaan meidän tulee tarkistaa yhtä usein suhteemme Häneen päivittäin. Yhtä vähän kuin varkaiden torjuntaan riittää se, että ovet ovat lukossa joka toinen päivä, yhtä vähän Jumalan lapselle riittää se, että hän käy henkilökohtaiseen tilintekoon, parannukseen ja Herran armon omistamiseen vain silloin tällöin.

Herran sana kutsuu meidät päivittäiseen parannukseen. Älköönkä päivittäisestä parannuksesta tulko meille fraasi, jolla torjumme koko parannuksen teon. Parannus on sitä, että tänään hylkääת inhoten omat syntisi, käännyt Herran puoleen, saat Golgatan pyhässä veressä syntisi anteeksi, saat puhtaan sydämen, saat ilon Herran rakkaudesta ja uuden toivon Hänen paluustaan. Herra tulee pian, on ihanaa saada palvelu evankeliumin eteenpäin viemisessä tänään. Siinä on valmiutemme ja valvomisen salaisuus. Valvovalle kristitylle Jeesus on rakas, Hän on ihmeellinen Vapahtaja ja pyhä Herra. Herran luona on ilo ja elämä. Valvovan Herran oman ilo on siinä, että Herra tuleeikin pikemmin kuin hän osasi aavistaakaan.

Jeesuksen tullessa *"taivas ja maa katoavat, mutta Jeesuksen sanat eivät katoa."* Valvova ja rukoileva Herran oma voi selvittää perille Herran tuloon asti nimenomaan Raamatussa meille ilmoitetun sanan varassa. Evankeliumissa on voima pelastaa ihmiset perille asti. Herran lupausten varassa voi elää ja kuolla, sillä Golgatan veren evankeliumissa julistettu syntien anteeksiantamus on voimassa taivaassa ja sen avulla voimme pystyä pystyssä.

Toisista huolehtiminen

Valvomiseen kuuluu myös se, että huolehdimme niiden ihmisten tarpeista ja hengellisestä hyvinvoinnista, jotka Herra elämäämme ja seurakuntaamme johdattaa. Huolehdimme siitä, etteivät harhaopit tai hurmahenkisyys pääse sekoittamaan uskovien elämää. Siihen kuuluu myös keskinäinen neuvominen, nuhtelu ja rohkaisu. Emme kulje yksin vaan valon lapsien saattueessa kohti yhteistä juhlaa.

Raittius

Valvomiseen liittyy saumattomasti raittius, terve ymmärrys. Se sisältää myös ulkoiset raittiit elämäntavat, joihin edellä viittasin. Mutta niissäkin uskovan voimanlähteenä on Pyhä Henki, joka asuu hänen sydämessään. Hengellinen raittius sisältää tasapainoisen Raamatun tuntemisen, jossa korostetaan niitä asioita, joita Sana itse korostaa. Raitis usko lähtee liikkeelle Jumalan objektiivisesta sanasta eikä luota omiin tunteisiinsa eikä tuntemuksiinsa. Sana toki johtaa meidät erilaisiin kokemuksiin, mutta ne raitis uskova alistaa aina uudelleen Sanan alle sen tutkittavaksi. Raitis uskova ei siis antaudu tunteittensa vietäväksi, hän kiittää Jumala kyllä niistäkin, mutta tarttuu aina horjumattomaan sanaan myös vastoin tunteitaan, olivat ne sitten hyviä tai huonoja, kun havaitsee tunteittensa vievän itseään harhaan. Tänä psykologisoivana aikana, joka korostaa yksipuolisen voimakkaasti tunteiden merkitystä, uskovien on entistäkin tärkeämpää pystyä raittiissa ja terveessä ymmärryksessä.

Matkavaatteet

Mutta koska olemme päivän lapsia, olkaamme raittiita, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypäränämme pelastuksen toivo. (8)

Puhuessaan uskovan kristityn vaelluksesta Paavali käyttää usein pukeutumiskuvaa. Niihin sisältyy aina myös kuva taistelusta, jota joudumme koko ajallisen elämämme käymään syntiä ja Saatanaa vastaan. Uskon haarniska viittaa siihen, että usko Jeesukseen luetaan vanhurskaudeksi eli Jumala katselee meitä Kristuksen täydelliseen elämään kätkeytyinä ja pukeutuneina. Asemamme Jumalan lapsina lepää kokonaan Kristuksen lahjavanhurskauden varassa ja kaikkinaisissa kiusauksissa ja Saatanan hyökkäyksissä meidän ei tarvitse joutua epätoivoon. Pelastus on varma Kristuksessa silloinkin, kun lankeamme. Siksi saamme aina nousta uudelleen jatkamaan matkaa.

Rakkaus, johon olemme puetut, on Isän rakkautta meitä kohtaan. Siitä saamme siten ammentaa rakkautta myös sisäriin ja veljiin ja vielä pimeydessä vaeltavia kohtaan.

Kypärä viittaa niihin kiusauksiin, joissa Sielunvihollinen pyrkii saattamaan meidät epätoivoon, kun näemme omat syntimme ja ympärillämme vellovan maailman pahuden ja vihan. Epäilyissä saamme nostaa katseemme siihen lopulliseen pelastukseen, joka toteutuu meille Jeesuksen toisessa tulemuksessa. Vaelluksemme suuntautuu eteenpäin ja siksi silmiemme eteen tulee aina asettaa itse Herra, joka meni valmistamaan meille kirkkauden kodin ja tulee noutamaan meidät luokseen.

Määrätty pelastukseen

Jumala ei ole määrännyt, että osaksemme tulisi viha vaan että saisimme pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, joka on kuollut puolestamme, että me, valvoimmepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan. (9-10)

Ensimmäisen luvun lopussa Paavali kirjoitti Tessalonikan uskovista näin:

... te käännysitte epäjumalista Jumalan puoleen palvelemaan elävää ja todellista Jumalaa ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän herätti kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta. (1:9-10)

Kun epäuskoinen maailma on yhä Jumalan vihan alla ja joutuu kokemaan sen täyteydessään viimeisellä tuomiolla ja kadotuksessa, Herran omilla ei ole mitään pelätävää. Herra ei ainoastaan pelastanut meitä Jeesuksen kärsimisen, kuoleman ja ylösnousemuksen kautta, vaan Hän on jopa määrännyt meidät lopulliseen pelastukseen, kun Jeesus saapuu. Pelastuksemme on täysin varma, se on kokonaan kiinni siitä, mitä Jumala päätti, mitä Hän totutti Jeesuksessa ja mihin Hän on määrännyt meidät.

Näin ollen elämässämme ei ole ainoatakaan hetkeä, jolloin olisimme erossa Jeesuksesta. Niin valveilla ollessamme kuin nukkuessamme olemme kaiken aikaa Herran käsissä. Jos sanan ”nukkua” viittaisi myös poisnukkumiseemme eli ruumiilliseen kuolemaamme se ei myöskään mitenkään kykene erottamaan meitä Jeesuksen yhteydestä. Kaikki poisnukkuneet Herran omat elävät ja ovat yhdessä Jeesuksen luona. Kristityn elämän salaisuus on juuri tuossa ihmeellisessä yhteydessä Jeesuksen kanssa. Siinä ei ole kysymys siitä, miltä meistä milloinkin tuntuu, vaan tosiasia, johon voimme koko painollamme nojata. Jeesus on kanssasi tänäänkin!

Rajakokemuksia – neiti Sogaben tie

Videokotikokoussarjassa Japanissa vuonna 1981 katselimme kristillisen televisio-ohjelman haastatteluraporttia kolmesta henkilöstä: yhdestä korealaisesta, amerikkalaisesta ja japanilaisesta, joilla oli yksi yhteinen kokemus. Kaikilla heillä oli kuolintodistus eli kaikki kolme olivat kuolleet, mutta sitten tunnin, muutaman tunnin tai parin päivän kuluttua heränneet henkiin. Tältä ajalta heillä oli kerrottavanaan kokemuksensa, joissa yhteisenä piirteenä oli se, miten heidän sielunsa kuolinhetkellä siirtyi hetkessä pois ruumiista, jonka he saattoivat kuitenkin nähdä ikään kuin ylhäältä.

Kaksi heistä siirtyi ihmeelliseen valon ja kirkkauden valtakuntaan, jossa oli suunnaton joukko ihmisiä ylistämässä keskellä olevaa tavattoman kirkasta Jeesusta. Musiikki ja värit olivat sanoinkuvaamattomat. Korealainen sai nähdä, miten hänen koko elämänsä oli yksityiskohtia myöden kirjoitettu elämän kirjaan, mutta kaikki oli Jeesuksen veressä anteeksi annettu. Hän sai myös maistaa hedelmää, joka avasi hänet näkemään uusia hengellisiä totuuksia. Hän sai nähdä myös aiemmin kuolleen vaimonsa ja myös tulevan oman paikkansa taivaassa, johon hänellä ei ollut vielä kuitenkaan lupa jäädä, koska hänen aikansa ei ollut vielä tullut. Hän näki, että taivaallisessa kaupungissa oli kuin kolme eri tasoa: Jeesukseen uskovat Jeesuksen palvelijat ja marttyyrit, jotka kuin tanssiva valomeri ylistivät Jeesusta. Kirkkauden valtakunnassa aika tai etäisyys eivät merkinneet mitään. Yhdessä hetkessä voi siirtyä hyvin etäällä olevaan paikkaan. Kun hän palasi ruumiiseensa, se oli siirretty jo kirkkoon hautajaisia varten. Amerikkalainen mies sai myös keskustella Jeesuksen kanssa. Hän totesi myös, että kirkkaudessa ei ollut kaikkia henkilöitä, joiden hän tiesi kuolleen.

Kolmas henkilö, japanilainen, kuoli Nagoyan yliopistollisessa keskussairaalassa 24-vuotiaana kärsittyään pienestä pitäen heikosta terveydestä. Tämä Sogabe -niminen nainen oli ennen kuolemaansa kokenut jo useita kertoja tajuttomuus ja valekuolemissuusia tiloja, mutta nyt aivoverenvuodon seurauksena sydän pysähtyi, aivot toiminta lakkasi ja veren paine laski. Näin ollen hoitava lääkäri totesi kuoleman tapahtuneen ja ilmoitti asiasta hänen isälleen, joka saapui toiselta puolen Japania paikalle muutamana tunnin kuluttua.

Se, mitä Sogabe-san kuoltuaan koki, oli jotain aivan muuta kuin aiemmat valekuolematilat tai unet. Kun hänen sielunsa irtaantui ruumiista, kaikki oli suoranaista siihenastisen elämän jatketta. Hän joutui puolipimeään tilaan, josta hän ei päässyt eteen eikä taakse. Siinä hän joutui katselemaan omaa elämäänsä, sitä miten hän oli ollut katkera ihmisille ja elämälle. Sen keskellä hän tajusi, miten hänellä ei ollut mitään yhteyttä Henkilöön, joka oli hänelle elämän antanut. Kokemus oli todella pelottava ja järkyttävä. Kun hän 5-6 tunnin kuluttua palasi ruumiiseensa, hän purskahti syvään itkuun. Itkun syy oli se, miten hän oli ollut täysin valmistautumaton kuolemaan eikä tuntenut sitä Jumalaa. Myöhemmin Sogabe tuli uskoon ja on Shimane -läänissä erään kirkon uskollinen jäsen. Korealaisen miehen kohdalla kokemus merkitsi kaikenlaisen kunniahimon, tavaranhallun ja jopa ruokahalun menettämistä. Vain iankaikkiset ovat pysyviä, kaikki ajallinen on ohikiitävää. (1981)

Entä sinä?

Oletko sinä jo Herran oma, joka voi rohkeasti käydä Herraa vastaan, kun Hän saapuu tuomitsemaan kaikki ihmiset? Jos olet asiasta vielä epävarma, tie Jeesuksen

valmistamaan pelastukseen on auki sinuakin varten. Herra haluaa lahjoittaa sinullekin uskon, kun taivutat sydämesi parannukseen, tunnustat syntisi ja huudata Jeesusta avuksi. Hän on täällä ja kutsuu sinua.

Jos sinä olet jo Herran oma, voit nostaa pääsi ja rohkeasti odottaa Hänen paluutaan maan päälle. Sitä odottaessasi Herra rohkaisee sinua vaeltamaan valkeudessa, päivittäisessä puhdistuksessa. Hän haluaa myös käyttää sinua viemään evankeliumi niin läheisillesi kuin kauempanakin oleville.